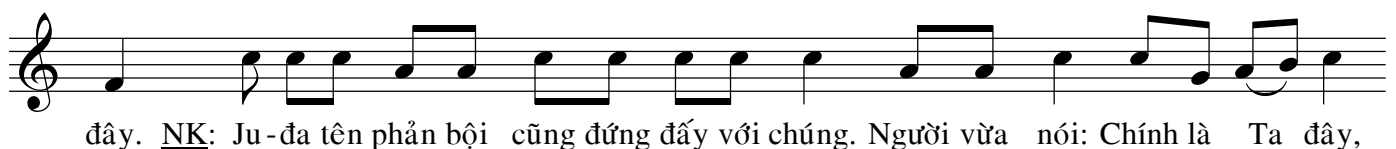
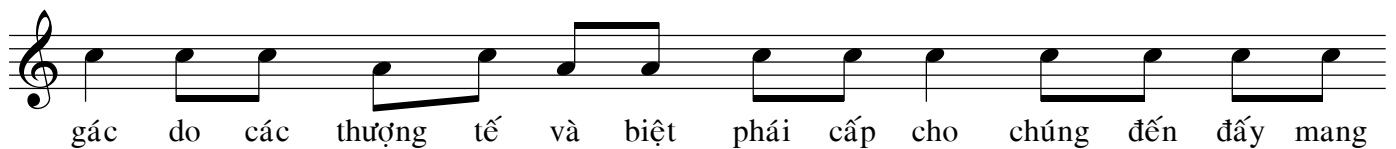

Bài Thương Khó

Thứ sáu tuần thánh

(Trích Phúc Âm Thánh Gioan)

Lm Nguyễn Văn Hòa

thì chúng lui lại và ngã xuống đất. Người lại hỏi chúng một lần nữa

rằng: CG: Các người tìm ai? NK: Chúng thưa rằng: TN: Tìm Giê-su Na - za - reth.

TN: Người liền đáp lại rằng: CG: Ta đã bảo các người rằng: Chính là Ta đây.

Vậy nếu các người tìm Ta thì hãy để những người này

đi. NK: Như thế là trọn lời đã nói: trong những kẻ Cha đã ủy

cho con, con không làm mất người nào. Bây giờ Si - mon Phê - rô sẵn thanh gươm liền rút ra

đánh tên đầy tớ vị thượng tế, và chém đứt một bên tay phải. Đầy tớ ấy tên là Man

cô. Nhưng Chúa Giê-su bảo Phê-rô rằng: CG: Hãy xỏ gươm vào vỏ Ta không uống

chén Cha Ta đã ban cho Ta sao? NK: Bây giờ đội binh viên quan chức và lính gác của người Do

Thái bắt trói Người. Và trước hết điệu Người đến nhà An - na., vì ông này là nhạc phụ

ông Cai - pha làm thượng tế năm ấy. Chính Cai - pha đã giúp ý kiến này cho người Do Thái.

Một người chết cho cả dân được nhờ. Nhưng Si - mon Phê - rô

và môn đệ khác vẫn theo Chúa Giê - su. Môn đệ này quen biết vị thượng tế, nên cùng với Chúa Giê

su vào trong sân vị thượng tế. Còn Phê-rô thì ở lại gần cửa. Môn đệ khác vì

quen biết vị thượng tế Nôn-ra nói với đứa giữ cửa và dẫn Phê - rô vào. Đứa tớ

gái giữ cửa liền bảo Phê - rô rằng: TN: Chính ông, ông có phải là môn đệ người này

không? NK: Phê - rô đáp rằng: TN: Không phải đâu. NK: Bọn đây

tớ và lính gác đã nhóm một đồng lửa họ đứng đấy mà sưởi vì trời lạnh. Phê-rô

cũng ở đấy sưởi với họ Vị thượng tế hỏi Chúa Giê-su về các môn đệ và giáo lý

của Người. Người đáp lại rằng: CG: Tôi đã giảng công khai cho mọi người. Tôi đã

l^uôn l^uôn gi^áng trong các h^oi qu^án và đ^ên thờ n^oi m^oi ng^uời Do Th^ái h^op nhau. T^oi kh^ong

n^oi gì bí m^ật cả. Sao lại h^oi t^oi? H^áy h^oi nh^ững k^ẻ nghe t^oi n^oi, h^o biết t^oi

n^oi nh^ững gì. NK: Nghe n^oi thế m^ột tên lính gác đ^ứng ở đ^ó và Ng^uời m^ột cái n^oi

r^ằng: TN: Ng^uời đ^{ám} trả l^ời vị th^ung t^ế nh^ư vậy sao? NK: Ng^uời

li^ên đ^áp lại r^ằng: CG: N^ếu t^oi n^oi sai thì h^áy tỏ ra sai ở ch^ỗ nào, n^ếu t^oi n^oi

ph^ải thì sao lại đ^ánh t^oi? NK: B^áy giờ An-na để ng^uời bị tr^ói mà đ^ẫn tới th^ung

t^ế Cai-pha. Phê-rô v^ẫn ở đ^ấy s^uời. Có ng^uời h^oi Phê - rô r^ằng: TN: Cả ông n^ữa,

có ph^ải ông c^ũng là m^{ôn} đ^ệ Giê - su? NK: Phê-rô ch^{ối} r^ằng: TN: Kh^ong ph^ải

đ^{âu}. NK: M^ột tên đ^{ầy} tớ vị th^ung t^ế có h^ọ với ng^uời đ^{ầy} tớ bị Phê-rô ch^{én} đ^{ứt} tai, b^ảo

Phê - rô r^ằng: TN: T^oi đ^ã ch^ẳng th^ấy ông ở trong v^uờn với ông

ấy sao? NK: Một lần nữa Phê-rô lại chối và tức thì gà liền gáy. Bấy giờ họ điệu Người

từ nhà Cai - pha đến công đường. Trời đã sáng người Do Thái

không vào công đường vì sợ nhỡ bản và không thể ăn mừng

Lễ Vượt Qua được. Vậy Phi - la - tô phải ra ngoài đón họ và hỏi rằng: TN: Các người tố

cáo người này vì tội chi? Chúng đáp lại rằng: Công đồng: Nếu nó chẳng phải là tên gian

phi, thì chúng tôi chẳng nộp cho Ngài. NK: Phi - la - tô bảo chúng rằng: TN: Các người

hãy đem đi mà xử theo hiến pháp của các người. NK: Dân Do Thái

đáp lại rằng: CĐ: Chúng tôi không có phép lên án xử tử

ai. NK: Như thế là ứng nghiệm lời Chúa Giê - su đã nói Người sẽ phải chết cách nào. Phi - la -

tô liền vào trong công đường gọi Chúa Giê - su và hỏi người

rằng: TN: Ông có phải là Vua dân Do Thái không? NK: Chúa Giê-

su đáp rằng: CG: Tự ý quan nói điều ấy hay là quan đã nghe ai nói về

tôi? NK: Phi - la - tô trả lời rằng: TN: Tôi có phải là người Do

Thái đâu. Nhưng người trong nước ông và các vị thượng tế đã nộp ông cho tôi, ông đã làm

chi? NK: Chúa Giê - su đáp rằng: CG: Nước tôi chẳng thuộc về

thế gian này, giả như nước tôi thuộc về thế gian này, thì quân đội của tôi đã chiến đấu để

tôi thoát khỏi tay người Do Thái, nhưng không, Nước Tôi không thuộc về thế gian này.

NK: Bây giờ Phi - la - tô hỏi Người rằng: TN: Ông là Vua sao?

NK: Chúa Giê - su đáp lại rằng: CG: Phải Tôi là Vua, vì thế Tôi đã sinh ra, và đã

xuống thế gian là để làm chứng cho sự thật, ai ham mộ sự thật thì nghe Tôi.

NK: Phi - la - tô lại hỏi rằng: TN: Sự thật là chi? NK: Nói thế rồi, Phi - la - tô lại ra

bảo dân Do Thái rằng: TN: Ta không thấy Người này có điều gì đáng lên án, nhưng trong dịp

lễ vượt qua, vẫn có lệ tha một người, vậy các người có muốn ta tha Vua dân Do Thái cho

các người không? NK: Bây giờ chúng kêu lên rằng: CD: Không,

nhưng xin tha Ba - ra - ba. NK: Ba - ra - ba là một tên trộm cướp.

Phi - la - tô lại truyền điệu Chúa Giê - su đến và cho hành hạ Người. Bọn lính bện một vòng gai

đặt trên đầu Người, và khoác cho Người một áo đỏ. Chúng đến gần Người nói rằng: CD: Tàu

Vua Do Thái. NK: Rồi chúng vả mặt Người. Phi - la - tô trở lại và bảo dân rằng:

TN: Các người hãy coi, ta dẫn Người này ra ngoài để các người biết,

ta không thấy nơi người này một lý do nào để lên án. NK: Vậy

Chúa Giê-su đi ra, đầu còn đội vòng gai, và mình còn khoác áo đỏ. Phi-la-tô bảo

rằng: TN: Đây là Người. NK: Các thượng tế và lính gác thấy Người, liền kêu lên rằng:

CD: Hãy đóng đinh vào Thập Giá, hãy đóng đinh vào thập giá.

NK: Phi-la-tô bảo chúng rằng: TN: Các người đem đi mà đóng

đinh. Còn ta, ta không thấy người này có tội gì mà lên án. NK: Dân Do Thái trả lời

rằng: CD: Chúng tôi có luật và cứ theo luật ấy thì nó phải chết, vì nó đã tự xưng là

Con Thiên Chúa. NK: Nghe vậy Phi-la-tô càng thêm sợ hãi.

Ông lại vào công đường hỏi Chúa Giê-su rằng: TN: Quê ông ở

đâu? NK: Nhưng Chúa Giê-su không đáp lại lời nào. Bấy giờ Phi-la-tô bảo Người

rằng: TN: Ông không trả lời cho tôi hay sao? Ông không biết tôi có

quyền tha và cũng có quyền đóng đinh ông trên Thập Giá? NK: Chúa Giê - su đáp lại

rằng: CG: Nếu từ trên chẳng ban cho ông thì ông chẳng có quyền gì đối với Tôi, vì thế kẻ nộp

Tôi cho ông thì nặng tội hơn ông. NK: Từ đó Phi - la - tô tìm cách để tha Chúa Giê-su

nhưng dân Do Thái lại kêu lên rằng: CD: Nếu ông tha nó, thì

ông không phải là kẻ nghĩa thiết của Hoàng Đế. Ai tự xưng là Vua, tức là kẻ thù của

Vua. NK: Nghe lời ấy, Phi - la - tô truyền đưa Chúa Giê-su ra ngoài. Ông ngồi trên tòa

cao gọi là Li - thos - tro - tos, tiếng Do Thái gọi là Gab - ba - ta. Hôm đó là ngày

áp lễ Vượt Qua. Vào khoảng mười hai giờ trưa, Phi - la - tô bảo dân Do Thái rằng: TN: Đây

là Vua các người. NK: Chúng đáp lại rằng: CD: Đem đi, đem đi, đóng đinh nó vào Thập

Giá. NK: Phi - la - tô trả lời rằng: Giết Vua các người sao? Các thượng tế đáp lại

rằng: CD: Chúng tôi chỉ có một Hoàng Đế là Cê - sa - rê. NK: Rồi Phi -la-tô trao Người cho

chúng đem đi đóng đinh. Chúng điệu Người đi, Người phải vác lấy thập giá, tiến về một nơi gọi

là Núi Sọ tiếng Do Thái gọi là Gol - go - tha. Ở đó chúng đóng đinh Người trên

thập giá cùng với hai người khác, mỗi người một bên. Chúa Giê-su ở giữa. Phi - la -

tô thảo một bản án, và truyền đóng trên thập giá, bản án ấy ghi rằng: Giê-su Na - za -

reth, Vua dân Do Thái. Có nhiều người Do Thái đọc bản án ấy, vì nơi Chúa Giê-su bị đóng đinh

ở gần thành, bản án ấy lại được viết bằng tiếng Hi - bá, tiếng La-tinh, và tiếng Hy -

Lạp. Vậy các thượng tế Do Thái đến thưa Phi - la - tô rằng: TN: Xin đừng viết:

Vua dân Do Thái, nhưng nên viết: người này đã xưng mình là Vua Do Thái. NK: Phi -la-tô đáp

lại rằng: TN: Điều ta đã viết là viết. NK: Đóng đinh Chúa Giê-su rồi, chúng lấy áo

Người chia làm bốn phần, mỗi người một phần. Chúng lấy cả áo lót, nhưng áo lót không có

đường may, và là tấm nguyên từ trên xuống dưới. Chúng liền bảo nhau

rằng: CD: Đừng xé ra, nhưng đem rút thăm xem ai được. NK: Như thế là trọn lời

Kinh Thánh rằng: Chúng đã chia nhau áo, và rút thăm áo lót. Và quân lính đã làm như

vậy. Đứng gần thập giá Chúa Giê-su, thì có Mẹ Người, bà Ma - ri - a Clê - ô - pha

là chị em với Mẹ Người, và Ma - ri - a Ma - ã - le - na. Thấy Mẹ Người, và bên cạnh có môn đệ

Người yêu, Chúa Giê-su thưa Mẹ rằng: CG: Thưa bà này là con bà. NK: Rồi Người bảo

môn đệ rằng: CG: Đây là Mẹ con. Và từ lúc đó, môn đệ đưa Mẹ Người về

nhà mình. Chúa Giê su biết từ nay mọi sự đã hoàn tất, và để trọn lời sách Thánh

Người nói rằng: CG: Ta khát. NK: Ở đây có một bình đầy giấm, người ta liền lấy

miếng bọt bẻ thấm giấm chua, rồi buộc vào mũi đồng mà đưa lên cho Người. Ném một chút

giấm đoạn Chúa Giê su nói rằng: CG: Mọi sự đã hoàn tất. NK: Rồi Người gục đầu

xuống tắt thở. (Quỳ thỉnh lặng giây lát) NK: Là ngày áp Lễ, và không

muốn để xác trên thập giá trong ngày Sa-ba, vì là ngày đại lễ, người Do Thái xin Phi -la-

tô cho đánh giập ống chân những người bị tử hình, và tháo xác xuống. Bọn lính liền đến đánh giập

ống chân người thứ nhất, rồi người thứ hai, cả hai cùng bị đóng đinh với người. Đến gần

Chúa Giê-su, thấy Người đã chết, chúng không đánh giập ống chân Người nữa, nhưng có một

tên lính lấy ngọn mác mà đâm vào cạnh sườn, tức thì nước và máu chảy ra. Kể đã

xem thấy việc này đã làm chứng, và chứng của Người thì thật, và người ấy biết rằng mình đã nói

thật để anh em cùng tin. Mọi việc đó xảy ra để trọn lời kinh Thánh rằng:

Người ta chẳng đánh giập cái xương nào của Người, và lời này

rằng: Chúng nhìn xem người chúng đã đâm. Kế đó Giu-se A - ri - ma - thi - a, một môn

đệ của Chúa Giê-su, nhưng làm môn đệ trong bóng tối vì sợ người Do Thái, đến xin Phi - la -

tô cho tháo xác Chúa Giê - su xuống. Phi - la - tô cho phép, ông liền đến và cắt xác

Người. Ni - cô - đê - mô cũng đến, ông này trước kia đã đến gặp Chúa Giê-su ban đêm. Ông

mang một bình trộn dầu và thuốc thơm độ trăm quan. Họ hạ xác Chúa Giê - su xuống, xức thuốc thơm và

liệm trong khăn theo cách thức người Do Thái thường làm. Ở chỗ Chúa Giê-su bị đóng đinh, có

một thửa vườn, và trong vườn ấy có một ngôi mộ còn mới, chưa chôn cất người nào. Vì là ngày

đọng lễ của người Do Thái và vì ngôi mộ ấy rất gần, nên họ an táng người ở đó.